

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΝ ΕΘΙΜΟΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Ελένη	35	χρονών
Ττοφής	35	»
Στετέ	60	»
Βασίλης	15	»
Ξενού	14	»

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΝ ΕΘΙΜΟΝ

ΣΚΗΝΗ 1

(Από την εκκλησίαν ακούεται το απολυτίκιον του Αγίου Βασιλείου
"Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος σου")

- ΣΤΕΤΕ Κόρη Ελένηρη, κόρη Ελένηρη.
ΕΛΕΝΗ Έλα μέσα μητέρα.
ΣΤΕΤΕ Εσαστήκετε νύφη για την εκκλησιά;
ΕΛΕΝΗ Τα κοπελλουδκια εν μεσ' στα ρούχα ακόμα μητέρα.
ΣΤΕΤΕ Γίνεται να 'ν μεσ' στα ρούχα τζι η εκκλησιά να λουτουρκά
μέραν της Πρωτοχρονιάς;
ΕΛΕΝΗ Έσειε ακόμα ώραν μητέρα. Σήμερα αρκούν να βκούσιν.
Σήμερα γίνεται η λειτουργία του Αγίου Βασιλείου. Εξίχα-
σες;
ΣΤΕΤΕ Αθθυμούμαι, αθθυμούμαι. Μα θαρκούμαι, κατά που
θωρώ, τζιαι μεσομέρι να ξεβούσιν, εν να πάτε την ώραν
πον να λαλεί ο παπάς το "Δι ευχών των Αγίων";
ΕΛΕΝΗ Είντα να κάμω; Εν σηκώνουνται.
ΣΤΕΤΕ Κόρη Ξενού, σήκου μάνα μου. Σήκου τζι άρκειπεν η εκκλη-
σιά.
ΞΕΝΟΥ Μμμμμ.
ΣΤΕΤΕ Σήκου μάνα μου τζι εν μεγάλη γιορτή, εν διπλή γιορτή
σήμερα.
ΞΕΝΟΥ Μμμμμμ... άφισ' με στετέ.
ΣΤΕΤΕ Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον. Σήκου λαλώ σου.
ΞΕΝΟΥ Άτε στετέ σε παρακαλώ, νυστάζω.
ΣΤΕΤΕ Έσειε περίτου που δώδεκα ώρες που 'σαι μεσ' στα ρούχα
κόρη μου. Εβκήκαμεν εχτές που τον εσπερινόν τζι έππεσες
τζι αντακώσασιν σήμερα τον όρθρον τζι ακόμα τζιομάσαι.
Για τ' όνομαν του Θεού. Σήκου τζι εν να βλαστήσεις μεσ'
στο κρεβάτιν. Σήκου να πάτε εκκλησίαν.
ΞΕΝΟΥ Εν ανάγκη να πάμεν που την ώραν πον να κόψει ο παπάς
ευλοητόν;

ΣΤΕΤΕ Έσκει ώραν πο 'κοψεν ο παπάς ευλοητόν. Εδκιαβάσαν τζιαι τον εξάψαλμον. Άκου τους ψαλτάες π' αρκέψαν να ψάλλουν. Ώσπου να σηκωθείτε, να νιφτείτε, να ντυθείτε τζιαι να λαμνήσετε, εν να κοντέψει να χτυπήσει δοξολογία.

ΞΕΝΟΥ Παναΐα μου ε στετέ, άμα σου μπει η μανία να μας σηκώ-
σεις, εν τζιαι γνάζει η γλώσσα σου.

ΣΤΕΤΕ Η νύχτα εν γρόνος, εν ο λος που λαλεί, τουν την εποχήν.
Εν εχορτάσετε ακόμα τον ύπνο;

ΤΤΟΦΗΣ Ξέρεις τα μωρά να χορτάνουν τον ύπνο μητέρα;

ΣΤΕΤΕ Ο πολλύς ο ύπνος κολοτζιάζει το πλάσμα.

ΤΤΟΦΗΣ "Ο ύπνος δρέφει τα μωρά τζι ο ήλιος το δαμάλι" λαλεί η
παροιμία.

ΣΤΕΤΕ Λοαρκάζεις τους ακόμα για μωρά χαρώ σε; Τούτοι ερέξαν
μας εις το ύψος. Τζι η κόρη σου τζι ο γιος σου. Ρε Βασίλη,
ρε Βασίλη. Ούλλα τζι ούλλα εσού γιε μου, που γιορτάζεις
σήμερα εν αντρέπεσαι να 'σαι ακόμα μεσ' στα ρούχα;

ΒΑΣΙΛΗΣ Άφησ' με ήσυχον εμέναν ε στετέ.

ΣΤΕΤΕ Σήκου λαλώ σου.

ΒΑΣΙΛΗΣ Εν σηκώνουμαι.

ΣΤΕΤΕ Εν να πάω να φωνάξω του τζυρού σας.

ΒΑΣΙΛΗΣ Πήαιννε.

ΣΤΕΤΕ Καλά, εν να πάω, μα εν θα σ' αρέσει.

ΒΑΣΙΛΗΣ Πήαιννε.

ΣΤΕΤΕ Πού εν ο Ττοφής κόρη.

ΕΛΕΝΗ Εν κάτω στον σταύλον τζιαι ταΐζει τα χτηνά.

ΣΤΕΤΕ Τώρα να πάω να σας μαντατέψω τζι εν καλός για λλόου
σας. Ξέρετε τον άμα θυμώννει.

ΕΛΕΝΗ Μεν πάεις μητέρα. Άφησ' τους τζι εν να σηκωθούν.

ΣΤΕΤΕ Εν να σηκωθείτε κόρη;

ΞΕΝΟΥ Άφησ' με.

ΣΤΕΤΕ Εν να σηκωθείτε ρε;

ΒΑΣΙΛΗΣ Όι.

- ΣΤΕΤΕ   Καλάν γιόγκα μου άμα το τραβά η ψυσιή σας να τσακω-
θείτε έτσι μέραν γιατί να σας χαλάσω χαττίρι;
- ΕΛΕΝΗ   Στράφου πίσω μητέρα, πού εν να πάεις τωρά μεσ' στα
χτηνά; Πκιάννεις ποϊνάρα για να μπεις τζει μέσα τζει.
- ΣΤΕΤΕ   (Φεύγοντας). Εν να 'χω γιω τα κοπελλούδκια να με περι-
παίζουν;

ΣΚΗΝΗ 2

(Ακούεται βόδι).

ΣΤΕΤΕ   Εεεε Ττοφή.
 ΤΤΟΦΗΣ   Ναι μανά είναι θέλεις τζι ήρτες δακάτω στον σταύλον έτσι
                   ώρα;
 ΣΤΕΤΕ   Ετάϊσες τα χτηνά;
 ΤΤΟΦΗΣ   Μάχουμαι. Κύριε ελέησον ε μανά. Είσαι τζιαι με τα καλά
                   σου για την εκκλησιάν τζι ήρτες να ξιμαρσίσεις;
 ΣΤΕΤΕ   Αρχείς ακόμα;
 ΤΤΟΦΗΣ   Είντα γρειάστης, λάλε.
 ΣΤΕΤΕ   Νομίζω γιόκκα μου ότι εκακομάθετε τα κοπελλούδκια σας.
                   Τζι εσού τζι η γεναίκα σου.
 ΤΤΟΦΗΣ   Είντα σου κάμαν πάλε;
 ΣΤΕΤΕ   Έτσι μέρα σήμερα, διπλογοιρτή, τζι εν μεσ' στα ρούχα
                   τζιαι σιγοβράζουν τζι εν σηκώνονται να πάσιν εκκλησιάν.
 ΤΤΟΦΗΣ   Εν κοπελλούδκια κόμα. Είντα καρτεράς.
 ΣΤΕΤΕ   Το παιδί σου τζιαι το σσιυλλί σου, όπως το μάθεις που
                   μιτσίν λαλεί τζι η παροιμία.
 ΤΤΟΦΗΣ   Που δα τζιαι δα; Ό,τι έμαθαν, έμαθαν πκιον.
 ΣΤΕΤΕ   Εσείς φταίτε.
 ΤΤΟΦΗΣ   Ξέρω το μα είναι να κάμω. Εν η μάνα τους που φταίει
                   που τους απλώνει. Άμα ο ένας χτίζει τζι ο άλλος χαλά,
                   δουλειά δεν γίνεται.
 ΣΤΕΤΕ   Να χαρείς γιόκκα μου, που να 'σιεις την ευτζιήν μου, σήμε-
                   ρα τράβα τους νάκκον τα ρέτινα.
 ΤΤΟΦΗΣ   Ίσια σήμερα κοτζιά μου γιορτή;
 ΣΤΕΤΕ   Προ παντός σήμερα.
 ΤΤΟΦΗΣ   Γιατί; Έσειε καμιάν αιτίαν, κανέναν λόον;
 ΣΤΕΤΕ   Γιόκκα μου, που να 'σιεις την ευτζιήν μου, αν σ' εφέρναν
                   που πέρα έθεν να το ξέρεις.
 ΤΤΟΦΗΣ   Εξήγα μου να καταλάβω.
 ΣΤΕΤΕ   Εν έτυχεν να ακούεις γιόκκα μου είναι έθιμον είχασι σαν
                   σήμερα οι γονιοί μας τζι οι παππούες μας;
 ΤΤΟΦΗΣ   Έθιμα είχασιν πολλά. Ξέρω πκιον εννοείς πο ούλλα;

- ΣΤΕΤΕ Ὅ,τι κάμνεις την ημέραν της Πρωτοχρονιάς, λαλούσιν κάμνεις το ολογρονού.
- ΤΤΟΦΗΣ Καλάν, τούτον άκουσα το τζι εγιώ.
- ΣΤΕΤΕ Άκουσες το μα εν το εβελόνιασες. Έβαλες που το έναν τζι έβκαλες που το άλλον. (Βόδι).
- ΤΤΟΦΗΣ Άφησ' με μάνα να χαρείς το φως σου να ταΐσω τα χτηνά μου με την ησυχία μου τζι η ώρα περνά. Εν να χάσω την λουτουγκάν.
- ΣΤΕΤΕ Τα χτηνά σου έπρεπεν να τα ταΐσεις που ώρας. Τωρά έπρεπε να 'σουν ντυμένος σασμένος για την εκκλησιάν. Μα πόθθεν να πάρουν τα παιδικιά; Που τους γονιούς. Άμα τους γονιούς γεννιέται ο ήλιος τζιαι βρίσκει τους μεσ' στο κρεβάτιν, το ίδιον θα βρίσκει τζιαι τα παιδικιά.
- ΤΤΟΦΗΣ Μα τωρά είναιν που προσπαθείς να κάμεις; Να με κουρτίσεις να ξαπολύσω τα χτηνά τζιαι να πάω να αντακώσω ξύλον των κοπελλουδικιών;
- ΣΤΕΤΕ Εν είπα να τους αντακώσεις ξύλον. Μόνον τη χτηνά δέρονουν. Μα καλά κάμνεις, αν θέλεις την συμβουλήν μου, να δοτζίμάσεις σήμερα τζιόλας να τους βάλεις σε μιν τάξιν. Γιατί εγιώ έχω το παρατηρημένον. Ὅ,τι κάμνω την Πρωτοχρονιάν κάμνω το ολογρονού. Οι γονιοί μας τζι οι παππούες μας εξέραν τζι είναιν που λαλούσαν τζι είναιν που κάμναν.
- ΤΤΟΦΗΣ Άμα λαλείς να τους βάλω σε τάξιν, είναι εννοείς;
- ΣΤΕΤΕ Να σηκωθούν εις την ώραν τους, να ντυθούν εις την ώραν τους, να πάσιν εκκλησιάν εις την ώραν τους. Ναν καθαροί, συγυρισμένοι, περιποιημένοι. Ὅι σουρτουγκηες τζιαι ξιμαρισμένοι. Αν τα καταφέρεις να τους βάλεις να σου κάμουν τζιαι καμιάν δουλειάν, έτι καλλίτερο. Γιατί αν εν σήμερα προκομμένοι, εν ναν πάντα προκομμένοι.
- ΤΤΟΦΗΣ Μα να τους βάλω δουλειάν ημέραν της Πρωτοχρονιάς;
- ΣΤΕΤΕ Άκου που σου λαλώ τζι εν θα μετανιώσεις. Βαο' τους σήμερα σε τάξιν τζι εν να μ' αθθυμηθείς.

ΣΚΗΝΗ 3

- ΣΤΕΤΕ Άτε μάνα μου, άτε Ξενού μου, άτε Βασίλη μου. Σηκωθείτε να πάτε εκκλησιά.
- ΞΕΝΟΥ Μμμμμ.
- ΕΛΕΝΗ Άτε τζιαι ξέρετε τη στετέ σας. Τζείνον πον να πει εν να το κάμει. Όπου τζιαι να 'σαι εκούρτισεν τον τζύρην σας, έκαμεν τον παρούτιν. Άτε ρε Βασίλη, σήκου γιε μου.
- ΞΕΝΟΥ Άης με λαλώ σου να τζοιμηθώ.
- ΣΤΕΤΕ (Από μακριά). Πάω γιω στην εκκλησιάν κόρη Ελένη τζιαι σήκωσ' τους. Οι να 'ρτετε την ώραν πον να βκούσιν.
- ΕΛΕΝΗ Στο καλόν μητέρα, στο καλόν. Άτε μωρά, άτε μάνα μου.
- ΤΤΟΦΗΣ (Μπαίνοντας). Μα ακόμα εν μεσ' στα ρούχα τούτοι; Σήκου ρε Βασίλη. Εν αντρέπεσαι κοτζιάμου άδρωπος να σιβράζεις μεσ' στα ρούχα;
- ΒΑΣΙΛΗΣ Άης με να τζοιμηθώ.
- ΤΤΟΦΗΣ Έσαι στην ηλικιάν σου, που εβκάλαν τζιόλας τα κοπάδκια που την μάντραν τζι ελαμνίσαν για την βοσσιήν. Σήκου πάνω.
- ΒΑΣΙΛΗΣ Άησ' με λαλώ σου.
- ΤΤΟΦΗΣ Αααα, ξέρεις την άλλην μου μερκάν, άμα γυρίσω φύλλον. Σήκου γλήροα.
- ΒΑΣΙΛΗΣ (Μουρμουρίζοντας). Ούτε τζιαι σήμερα πον γιορτή εν μας αφήνουν να τζοιμηθούμε μεσ' τουν' το σπίτιν.
- ΤΤΟΦΗΣ Είπες τίποτε;
- ΒΑΣΙΛΗΣ Τίποτε.
- ΤΤΟΦΗΣ Αντρέπεσαι να συντύσιεις καθαρά, όξα φοάσαι;
- ΒΑΣΙΛΗΣ Σαν να 'μαστιν δούλοι πκιον.
- ΤΤΟΦΗΣ Μίλα καθαρά να καταλαβαίννω είντα λαλείς. Οι να μουρμουράς τζι εν να σου μείνει σύστημα.
- ΕΛΕΝΗ Να χαρείτε, όι ν' αρκέψετε πρωίν πρωίν.
- ΤΤΟΦΗΣ Κόρη Ξενού, κόρη Ξενού....
- ΞΕΝΟΥ Παναγία μου πκιον μεσ' τουν' το σπίτιν.
- ΤΤΟΦΗΣ Θέλεις παράκλησιν να σηκωθείς που το κρεβάτι;

ΣΚΗΝΗ 4

(Από την εκκλησίαν ακούεται η καμπάνα και στη συνέχεια το απολυτίκιον της εορτής... "Μορφήν αναλλοιώτως ανθρωπίνην προσέλαβες")

- ΤΤΟΦΗΣ   Ετέλειωσεν τζι η δοξολογία, κοντεύκει να πουν τζιαι το Ευαγγέλιον τζι εμείς ακόμα διαλοϊζούμαστιν.
- ΕΛΕΝΗ   Ξεκίνα λάμνε τζιαι μεν μας καρτερός.
- ΤΤΟΦΗΣ   Αν φύω τζι αφήκω σας, πολλά φοούμαι πως εν να πολουτουρκήσει ώσπου να 'ρτετε.
- ΕΛΕΝΗ   Λάμνε λαλώ σου, τζι ώσπου μας πιλατεύκεις εν τελειώνουμεν.
- ΤΤΟΦΗΣ   Εσηκώθηκα. Άψα το λαμπρόν τζι έβρασα ποζούμιν τζι ετάϊσα τον σιοίρον. Ετάϊσα τες όρνιθες, ετάϊσα τες τσουόρες, ετάϊσα τα βούδκια, ετάϊσα τα γαούρκα. Ενίφτηκα, εξιουρίστηκα, εντύθηκα τζι εσείς ακόμα διαλοϊζετε.
- ΕΛΕΝΗ   Είντα να κάμουμεν. Μακάρι να μπορούσαμεν ούλλοι να 'μαστιν προκομμένοι σαν εσέναν.
- ΤΤΟΦΗΣ   Μα όι να με περιπαίζεις.
- ΕΛΕΝΗ   Μόνος σου φουμίζεσαι.
- ΤΤΟΦΗΣ   Να! Είμαι προκομμένος τζιαι μεν το λαλεις για περιπαίξιμον. Τζι αν επαίρνετε έστω τζιαι που τες μισές αξιότες μου, έθεν να 'σαστιν πολλά καλλίτετρα μεσ' τουν' το σπίντιν.
- ΕΛΕΝΗ   Μα άκου να σου πω, εκούρτισε σε η μάνα σου τζι έφνεν τζι ηύραμεν σε εμείς πελάν σήμερα;
- ΤΤΟΦΗΣ   Της μάνας μου τα λόγια της εν ευαγγέλιον. Τζιαι καλά κάμνετε, άμα συντυχάννει να ανοίετε τ' αφκιά σας όπου τα έσιετε.
- ΕΛΕΝΗ   Θεο Κύριε φυλακήν τω στόματι μου.
- ΤΤΟΦΗΣ   (Φωνάζει). Ακόμα να τελειώσεις ρε Βασίλη;
- ΒΑΣΙΛΗΣ   Ετέλειωσα.
- ΤΤΟΦΗΣ   Έλα δα να σε δω.
- ΕΛΕΝΗ   Έλα γιόγκα μου τζι ο τζύρης σου σήμερα αποφάσισεν να μας βάλει ούλλους σε τάξιν.
- ΤΤΟΦΗΣ   Θώρε, θώρε κατάστασιν. Έτσι εν να πάεις ρε εκκλησιά;

ΒΑΣΙΛΗΣ Είνταν που έχω;
 ΤΤΟΦΗΣ Ρωτά είνταν που έσαι!
 ΕΛΕΝΗ Με το δίκαιον του το κοπελλού'ν. Είνταν που εσσιάστης πάλε;
 ΤΤΟΦΗΣ Να ρωτά τούτος, μα να ρωτάς τζι εσού;
 ΕΛΕΝΗ Πε του πκοιον εν το κουσούριν του να τελειώνουμεν.
 ΤΤΟΦΗΣ Πότε τα πογιάτισες ρε τα παπούτσια σου;
 ΕΛΕΝΗ Τωρά, όσον τζι επογιάτιστα του τα εγιώ.
 ΤΤΟΦΗΣ Εσού!
 ΕΛΕΝΗ Ναι εγιώ.
 ΤΤΟΦΗΣ Περιπαίζεις με.
 ΕΛΕΝΗ Εν σου αρέσκουν;
 ΤΤΟΦΗΣ Τούτα εν παπούτσια φρεσκοπογιατισμένα;
 ΕΛΕΝΗ Τωρά τα επογιάτιστα λαλώ σου.
 ΤΤΟΦΗΣ Ή ελυπήθης την πογιάν ή εβαρέθης να τα γυαλλίσεις.
 ΕΛΕΝΗ Αν μεν σου αρέσκουν κάτσε γυάλλισ' τα.
 ΤΤΟΦΗΣ Βκάρτα γιε μου, βκάρτα να σου τα γυαλλίσω.
 ΕΛΕΝΗ Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον σήμερα κοτζιά μου μέραν. Είντα σ' έπκιασεν εν ημπορώ να καταλάβω.
 ΤΤΟΦΗΣ Εγιώ ξέρω ότι το πλάσμαν πο 'ν προκομμένον σήμερα, πον συγυρισμένον σήμερα, εν να 'ν προκομμένον τζιαι να 'ν συγυρισμένον ολογρονού.
 ΕΛΕΝΗ Τούτα ούλλα εν λόγια τζιαι παραμύθκια. Απο 'σαι έσαι. Τζείνος που το 'σαι να 'ν προκομμένος εν προκομμένος. Τζείνος που εν το 'σαι, μήτε σήμερα εν προκομμένος, μήτε αύριον. Τζιαι κομάδκια να τον κόψεις, εν αλλάσσει, ανεπρόκοπος θα μείνει.
 ΤΤΟΦΗΣ Το πλάσμαν όπως συνηθίσει. Τζιαι τούτοι θα αρκέφουν να συνηθίζουν που τα σήμερα.
 ΕΛΕΝΗ Εδκιάλεξες την ημέραν!
 ΤΤΟΦΗΣ Βκαρ' τα παπούτσια σου κύριε να τα γυαλλίσεις.
 ΕΛΕΝΗ Εν να χάσουμεν την εκκλησιάν!
 ΤΤΟΦΗΣ Φερ' την βρούτσαν να του τα γυαλλίσω έτσι σαν τα φορεί.

ΕΛΕΝΗ   Εν να χάσουμε την εκκλησιάν!

ΤΤΟΦΗΣ   Κόρη Ξενούουουου.

ΕΛΕΝΗ   Εξαπόλυσες τον γιον τζι εν να πκιάεις την κόρην τωρά;

ΤΤΟΦΗΣ   Σσσιωπή! Κόρη Ξενούουου...
 ΞΕΝΟΥ   Ναι παπά.

ΤΤΟΦΗΣ   Πού είσαι; Είνταν που κάμνεις;

ΞΕΝΟΥ   Ετέλειωσα.

ΤΤΟΦΗΣ   Έλα δα ομπρός μου να σε δω.

ΕΛΕΝΗ   Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον σήμερα, έτσι μέρα!

ΤΤΟΦΗΣ   Είπα σου σιήλιες φορές να τα κάμνεις βρουλιά τα μαλλιά σου. Να μεν ιππέφτουν μεσ' στα μούτρα σου.

ΕΛΕΝΗ   Εφταίξαν τα μαλλιά της τωρά.

ΤΤΟΦΗΣ   Έλα δα κόρη. Κόντειπε μου. Μεν φοάσαι. Έτσι να τα πκιάννεις. Θωρείς τα; Έτσι. Να τα πκιάννεις πίσω. Να φαίνεται το μέτωπο σου.

ΕΛΕΝΗ   Πε του κόρη μου νναι. Πε του νναι να τελειώννουμεν.

ΤΤΟΦΗΣ   Αν δεν σαστούν να μυρίσουν αθρώποι, εν θα παν εκκλησιάν σήμερα.

ΕΛΕΝΗ   Αν μ' ερωτάς εμέναν, καλλίπτερα να μείνουν έσσω.

ΤΤΟΦΗΣ   Έν εν' έσσω πον να μείνουν. Εν άλλα πράματα πο 'χω υπόψιν μου να τους βάλω να κάμουν.

ΕΛΕΝΗ   Είνταν που κατέβασεν πάλε ο νους σου;

ΤΤΟΦΗΣ   Ας μεν περιποιηθούσιν όπως τους θέλω, να σαστούν να φύουμεν, τζι εν να δούσιν τζι εν να δεις.

ΕΛΕΝΗ   Άτε μάνα μου, άτε Ξενού μου, άτε Βασίλη μου. Κάμετε το χαττίριν του. Πέρι πάει το πάσα κακόν.

ΣΚΗΝΗ 5

(Ακούονται πιάτα, κοντάλια, ποτήρια).

ΤΡΟΦΗΣ Άτε εις υγείαν τζιαι καλόν νέον έτος.
 ΟΛΟΙ Καλόν νέον έτος.
 ΤΡΟΦΗΣ Να ζήσεις κύριε.
 ΒΑΣΙΛΗΣ Φκαριστώ.
 ΣΤΕΤΕ Τζιαι του χρόνου με υγείαν.
 ΕΛΕΝΗ Αμήν Θεέ μου.
 ΤΡΟΦΗΣ Σήμερα που γιορτάζεις πρέπει να μας πεις τζιαι κανέναν τραούδιν λεβέντη.
 ΒΑΣΙΛΗΣ Εν έχω όρεξιν.
 ΣΤΕΤΕ Εν έσεις όρεξιν;
 ΒΑΣΙΛΗΣ Όι.
 ΣΤΕΤΕ Άμα εν έσεις όρεξιν σήμερα, εν θα 'σεις ποττέ σου.
 ΤΡΟΦΗΣ Άρκεψε το τζι εν να σου τανύσουμεν τζι εμείς τζι εν να κάμεις όρεξιν.
 ΒΑΣΙΛΗΣ Μαααα...
 ΤΡΟΦΗΣ Ούτε μαα ούτε ξιμά. Αν μεν τραουδήσεις σήμερα, πότε εν να τραουδήσεις;
 ΒΑΣΙΛΗΣ Μα είνταν πον να πω;
 ΤΡΟΦΗΣ Κάτι που να πηαίννει με την ημέρα, με την περίστασιν.
 ΒΑΣΙΛΗΣ Καλά. (Αρχίζει και τραγουδά χωρίς κέφι το Αρχιμηνιά κι Αρχιχροιά).
 ΣΤΕΤΕ Εν να μας ποτζομίσεις γιόγκα μου έτσι που τ' άρκεψες. Θέλεις να τραουδάς τζομισμένα ολοχρονού τζιαι να μας ποτζομίζεις τζι εμάς;
 ΒΑΣΙΛΗΣ Αφού είπα σας. Εν έχω κέφιν.
 ΤΡΟΦΗΣ Άμα εν έσεις κέφιν σήμερα πότε εν να 'σεις ρε;
 ΒΑΣΙΛΗΣ Καλά. (Αρχίζει και πάλι το τραγούδι και συνεχίζουν όλοι μαζί).
 ΤΡΟΦΗΣ Εις υγείαν τζιαι χρόνια πολλά.
 ΟΛΟΙ Χρόνια πολλά.
 ΣΤΕΤΕ Επί τέλους, να πούμεν δόξα σοι ο Θεός.

ΤΡΟΦΗΣ	Άρσεσε σου μάνα το τραούδι, έτσι που το 'πεν ο άγγονας σου;
ΣΤΕΤΕ	Έν εν' για το τραούδι που τον δοξάζω.
ΤΡΟΦΗΣ	Για είντα τον δοξάζεις καλό;
ΣΤΕΤΕ	Που τους είδα μια φοράν περιποιημένους εις την εκκλησιάν.
ΕΛΕΝΗ	Προσβάλλεις με μητέρα. Πότε τους είδες εις την εκκλησιάν ασουλούπρωτους τζι απεριποίητους;
ΣΤΕΤΕ	Όι, σήμερα, φτου να μεν τους αμμαδκιάσουμεν εξιχωρίζαν που τους άλλους.
ΤΡΟΦΗΣ	Αν μεν τους έβαλλα εγώ τες φωνές να συγυριστούν, πριν να λαμνήσουν, έθεν να τους θωρείς τζιαι ν' αντρέπεσαι. Να τους θωρείς τζιαι να γυρίζεις που την άλλην. Να κάμνεις πως εν τους ιξέρεις.
ΕΛΕΝΗ	Ένας που σ' ακούει εν να σε πιστέψει.
ΤΡΟΦΗΣ	Είντα εν ψέματα; Να λείπω γιω που δαμέσα, εν να 'ρθουν ούλλα πούκουππα.
ΕΛΕΝΗ	Ναι! Εν η αφενκιά σου που πλυννίσκει τζιαι σιερώννει τζιαι σαρίζει τζιαι σφουγγαρίζει τζιαι ζυμώννει τζιαι φουρνίζει...
ΤΡΟΦΗΣ	Ας μεν εμάσιετον η γλώσσα μου τζι εθώρες!
ΕΛΕΝΗ	(Σιγανά). Τουλάχιστον σήμερα βαρ' της χαλινάριν, πέρκι το δεχτεί ολογρονού.
ΤΡΟΦΗΣ	(Αλλάζει θέμα). Άτε κοπέλια, εφάετε, ήπκιετε;
ΕΛΕΝΗ	Είνταν πο 'κοψεν πάλε ο νους σου;
ΤΡΟΦΗΣ	Σιωπήν ρε γεναίκα. Έφας τζι εχόρτασες κόρη;
ΞΕΝΟΥ	Ναι.
ΤΡΟΦΗΣ	Εσού ρε έφας; Ετέλειωσες;
ΒΑΣΙΛΗΣ	Έφαα.
ΤΡΟΦΗΣ	Άτε σηκωθείτε πάνω, κάμετε το σταυρό σας τζι η Ξενού να πκιάσει να τανύσει της μάνας της τζιαι της στετές της να σηκώσουν το τραπέζιν.
ΕΛΕΝΗ	Θέλει τρεις γεναίτζιες για να σηκώσουμεν το τραπέζιν;
ΤΡΟΦΗΣ	Αν μεν ιχρειάζεστε τζι οι τρεις, να το σηκώσει η Ξενού.

- ΕΛΕΝΗ Πότε εξανασήκωσεν το τραπέζιν η Ξενού;
- ΤΤΟΦΗΣ Εν μ' ενδιαφέρει είνταν πο 'καμνεν εχτές τζιαι προχτές. Σήμερα θα το σηκώσει η Ξενού.
- ΣΤΕΤΕ Εν καλά που σκέφτεται κόρη μου ο άντρας σου. Γιατί το πλάσμαν πο'ν προκομμένον σήμερα, εν να 'ν πάντα προκομμένον.
- ΤΤΟΦΗΣ Τζι άμα σηκώσει το τραπέζιν, να πκιάσει να πλύννει τα πκιάτα τζιαι τα τηάνια.
- ΕΛΕΝΗ Τζι εγιώ τζι η μάνα σου είνταν πον να κάμνουμεν;
- ΤΤΟΦΗΣ Να κάθεστε. Που λλόου σας εν μεν κόφτει. Εσείς εν πρόκειται να προκόψετε που δα τζιαι δα. Τζει που πήαιτε επήαιτε. Ό,τι εμάθετε εμάθετε. Μα η Ξενού, τωρά λαλεί έλα Χριστέ.
- ΕΛΕΝΗ Έλα Χριστέ βοήθα μας σήμερα.
- ΤΤΟΦΗΣ Τζι εσου παλλικάριν, αφού έφραες, σήκου να πας να ταΐσεις τα χτηνά.
- ΒΑΣΙΛΗΣ Μααα...
- ΤΤΟΦΗΣ Μααα; Είντα μα;
- ΒΑΣΙΛΗΣ Εν τξέρω.
- ΤΤΟΦΗΣ Για τούτο σε πέμπω. Για να μάθεις.
- ΕΛΕΝΗ Εν να πάει με τα ρούχα που 'ρτεν που την εκκλησιάν να ταΐσει τα χτηνά;
- ΤΤΟΦΗΣ Αν εν τόσος ο νους του, ας πάει.
- ΕΛΕΝΗ Έχουμεν ώραν ακόμα. Άφησ' τους, άφησ' μας να κάτσουμεν αλλό λλίον εις το τραπέζιν. Να μας πουν αλλό κανέναν τραούδιν. Να πούμεν αλλή καμιάν κουβένταν. Εν τζι έχουμεν κάθε μέρα πρωτοχροσιάν.
- ΤΤΟΦΗΣ Τζι αν καθούμαστιν ώσπου να σιγράσει, είνταν πον να καταλάβουμεν; Άτε, άτε προκομμένοι μου. Η Ξενού στην βούρναν τζι ο Βασίλης στες πάχνες των χτηνών.
- ΣΤΕΤΕ Άφησ' τους γιε μου αλλό λλίον. Έσειε δίκαιον η γεναίκα σου. Εν μεγάλη γιορτή σήμερα.
- ΤΤΟΦΗΣ Εσου είσαι μανούλλα μου που είπες πως ό, τι κάμνουν σήμερα εν να το κάμνουν πάντα.

- ΣΤΕΤΕ   Ναι μα γιάλι άλι, λάου λάου. Τζιαι το ένα χρειάζεται τζιαι το άλλον. Τζι η δουλειά με την ώραν της τζιαι το ραχάπτιν με την ώραν του.
- ΤΤΟΦΗΣ   'Οι, όι. Να παν να τελειώσουν, γιατί ύστερα έχω άλλην δουλειάν να τους βάλω.
- ΕΛΕΝΗ   Είντα δουλειάν;
- ΤΤΟΦΗΣ   Άμα τελειώσουν τη δουλειάν που τους έβαλα, εν να τους πω τζιαι για την άλλην. Θα τους κάμω γιω τούτους, τους πκιο προκομμένους του χωρκού.
- ΕΛΕΝΗ   Πρόσεξε να μεν τους καταστρέψεις.
- ΤΤΟΦΗΣ   Η δουλειά τζι η προκοπή δεν εκατάστρεψεν κανέναν. Αντίθετα. "Αργία μήτηρ πάσης κακίας".

ΣΚΗΝΗ 6

(Γκάρισμα).

ΕΛΕΝΗ Για τ' όνομαν του Θεού. Κοντεύκει να δύσει ο ήλιος. Είναι σου κατέβηκεν τζι έπκιασες, έτσι μέραν τζι έτσι ώραν, να στρατουρκάσεις το γαούριν;

ΤΤΟΦΗΣ Κάπου εν να πέψω τα κοπελλούδκια.

ΕΛΕΝΗ Κάπου εν να πέψεις τα κοπελλούδκια!

ΤΤΟΦΗΣ Ναι.

ΕΛΕΝΗ Έτσι ώρα!

ΤΤΟΦΗΣ Έσειε ώραν ακόμα ώσπου να δύσει ο ήλιος.

ΕΛΕΝΗ Τζιαι πού υπολογίζεις να τους πέψεις.

ΤΤΟΦΗΣ Εν θα πάσιν μακριά.

ΕΛΕΝΗ Πού εν να πάσιν;

ΤΤΟΦΗΣ Είπα να τους πέψω δαμαί στην βραχτήν να κόψουν λλίον φαρράν να φέρουν για τα χτηνά.

ΕΛΕΝΗ Ίσια σήμερα!

ΤΤΟΦΗΣ Ναι σήμερα. Γιατί κάθε μέρα λαλώ τους τζιαι βαρυνκολι- ούν. Να πάσιν σήμερα για να συνηθίσουν.

ΕΛΕΝΗ Σήμερα πο'ν πρωτοχροσιά!

ΤΤΟΦΗΣ Ακριβώς.

ΕΛΕΝΗ Εγιά ξέρω πκοιος εν που φταίει για τουν' την ιστορίαν, μα καλλίπτερα να μεν συντύχω.

ΤΤΟΦΗΣ Όι να συντύσεις.

ΕΛΕΝΗ Εν η μάνα σου που φταίει που σου 'βαλεν την ιδέα. Πως τάχα τζείνον πον να κάμουν σήμερα, εν να το κάμουν ολογρονού.

ΤΤΟΦΗΣ Τα λόγια της μάνας μου εν Ευαγγέλιον.

ΕΛΕΝΗ Πε μου γυρεύεις αφορμήν να τσακκωθούμεν;

ΤΤΟΦΗΣ Εν εσού που γυρεύεις αφορμήν να τσακκωθούμεν.

ΕΛΕΝΗ Καλάαα.

ΤΤΟΦΗΣ Πού εν τα κοπελλούδκια;

ΕΛΕΝΗ Εν ιξέρω.

ΤΤΟΦΗΣ (Φωνάζει). Ρε Βασίληηηηη, κόρη Ξενούουου.

ΕΛΕΝΗ Ἄφῃσ' τους ἡσυχους λαλώ σου.
 ΤΤΟΦΗΣ Ρε Βασίλῃη.
 ΒΑΣΙΑΗΣ Ααααα.
 ΤΤΟΦΗΣ Αααα; Ἐτσι απαντά ο κόσμος ρε; Αααα; Ὄρισε να λαλείς. Μάθε επί τέλους να απαντάς. Πόσες φορές να σου παραντζέλλω; Πού εν η αρφή σου;
 ΒΑΣΙΑΗΣ Εν την είδα.
 ΤΤΟΦΗΣ Κόρη Ξενού, κόρη Ξενού.
 ΞΕΝΟΥ Αααααα.
 ΤΤΟΦΗΣ Ακούεις κατάστασιν κυρία; Ααα ο ένας τζιαι ααα ο άλλος!
 ΕΛΕΝΗ Εχασκιαστήκαν τζιαι τα κοπελλούδκια. Εν τους έδωκες αμάνταν σήμερα.
 ΤΤΟΦΗΣ Δεν εχασκιαστήκαν. Ἐτσι εμάθαν, έτσι τους έμαθες.
 ΕΛΕΝΗ Γιατί τους έμαθα τζι οι τους έμαθες. (Γκάρισμα).
 ΤΤΟΦΗΣ Καλλίττερα να μεν σου απαντήσω. Λοιπόν κοπέλια. Πκιάστε το γαούριν τζιαι λάμνετε δαμαί στην βραχτήν τζιαι κόψετε καμπόσον φαροράν τζιαι γεμώστε τη σιριζαν.
 ΕΛΕΝΗ Τόσες ημέρες, τόσες καθημερινές τα χτηνά μας τρώσιν άσιερον, σήμερα πεί τζιαι καλά πρέπει να φάσιν φαροράν.
 ΤΤΟΦΗΣ Εγώ έτσι θέλω. Να φάσιν φαροράν.
 ΕΛΕΝΗ Τότε γιατί εν πάει η αφενκιά σου να τον κόψει τζιαι να τον φέρει;
 ΤΤΟΦΗΣ Εγώ εν έχω ανάγκην να προκόψω. Τούτοι εν πο 'χουν ανάγκην, που τους λαλείς τον λον τζιαι στέκουν τζιαι θωρούν σε ξιστητζιοί. Ἄτε κοπέλια λαμνήστε.
 ΒΑΣΙΑΗΣ Μααα σαν να νύχτωσεν.
 ΤΤΟΦΗΣ Ἐσειε ώραν ακόμα ώσπου να βουττήσει ο ήλιος.
 ΞΕΝΟΥ Εγώ εν πάω.
 ΤΤΟΦΗΣ Εν πάεις! Ξαναπέ το να ακούσω είνταν που είπες κόρη.
 ΞΕΝΟΥ Αροθυμώ να πάω έτσι ώραν έξω στα χωράφκια.
 ΤΤΟΦΗΣ Πκιοια χωράφκια κόρη; Η βραχτή εν δαμαί στην άκραν του χωροκού! Γλήορα να μεν πκιάω βέγκαν.

- ΞΕΝΟΥ Ούλλος ο κόσμος σήμερα διασκεδάζει, εμείς εν ιβρίσκου-
μεν ησυχίαν.
- ΤΤΟΦΗΣ Εμέναν εν με κόφτει είντα κάμνει ο ένας τζι ο άλλος. Εγώ
κάμνω τζείνον που νομίζω σωστόν.
- ΕΛΕΝΗ Πο ούλλον τον κόσμον φαίνεται, μόνον εσού είσαι ο
σωστός, μόνον εσού είσαι ο προκομμένος!

ΣΚΗΝΗ 7

(Βροχή).

- ΕΛΕΝΗ Ὠχχω μάνα μου, αντακώσαν τζιαι τα νερά. Εν να γενούν παπίρες τα κοπελλούδκια, ώσπου να ἴρτουν έσσω.
- ΤΤΟΦΗΣ Αν έχουν τόσον νουν, που να μείνουν να τρώσιν τα νερά, τζιαι να μεν έβρουν έναν τόπον να κρυφτούν, καλά να πάθουν.
- ΕΛΕΝΗ Πού εν να ἴβρουν να κρυφτούν μεσ' στα χωράφκια;
- ΤΤΟΦΗΣ Τόσους τέρατσους, τόσες ελιές, πο ἴσει τζιαμαί κατάγυρα.
- ΕΛΕΝΗ Ξέρεις να κόβκουν τα δεντρά τ' ανεμοβρόσιν;
- ΤΤΟΦΗΣ Εν η πρώτη φορά που γλιτώσαμεν την βροσιήν που κάτω στα δεντρά;
- ΕΛΕΝΗ Ἐλα στον Θεόν σου, ήταν μέρα σήμερα να πέψεις τα κοπελλούδκια να παν να κόψουσι φαροράν;
- ΤΤΟΦΗΣ Να πάσιν για να μάθουν.
- ΕΛΕΝΗ Πως εν μάθουν εν το ξέρω. Μα πως εν να πάθουν να ἴσαι σίουρος.
- ΣΤΕΤΕ Αν δεν πάθεις εν μαθθαίνεις κόρη μου, ελαλούσαν οι γονιοί μας.
- ΕΛΕΝΗ Εξαοτάται είνταν πον να πάθεις τζι είνταν πον να μάθεις τζυρά. Αν πρόκειται να κόψεις τα δακτύλια σου, για να μάθεις να μετράς είνταν πον να το κάμεις;
- ΣΤΕΤΕ Μεν έσιεις έννοιαν κόρη μου. Τα κοπελλούδκια ξέρουν να φυλάονται.
- ΕΛΕΝΗ Πάλε καλά τζυρά που τους ήβρες τζι έναν καλόν.
- ΣΤΕΤΕ Λαλείς να μεν ιξέρω τα καλά τους νύφφη;
- ΕΛΕΝΗ Μπορεί να τα ξερεις τζυρά, μαμόνον για τα κακά τους έσιεις να λαλείς;
- ΣΤΕΤΕ Πού άκουσες κόρη μου να κακολώ τα παιδικιά σου;
- ΕΛΕΝΗ Πρώτα πρώτα στο γιο σου, στον άντρα μου.
- ΣΤΕΤΕ Εκατηγόρησα σου ρε τα παιδικιά σου;
- ΤΤΟΦΗΣ Ὅι.
- ΕΛΕΝΗ Εν σου τους εκατηγόρησεν;
- ΤΤΟΦΗΣ Ὅι.

- ΕΛΕΝΗ Πκοιος σε κούρτισεν καλό σήμερα, τζι έσειει που το πωρονόν πον τους έδωκες αμάνταν;
- ΣΤΕΤΕ Εσέν κόρη μου εν παιδικιά σου τζι εμέν εν αγγόνια μου. Αν τα σκέφτεσαι εσού μιαν, εγιώ σκέφτουμαι τα δκυο. Γιατί εμέν, εν δκυο φορές παιδικιά μου.
- ΕΛΕΝΗ Ο καθένας έσειει τον τρόπον του τζυρά. Εσού ενέγιωσες τα παιδικιά σου με τον τρόπον σου. Άφρησ' μας τζι εμάς να νεγιώσουμεν τα παιδικιά μας όπως ιξέρουμεν.
- ΣΤΕΤΕ Αλίμονον κόρη μου. Οι γονιοί έχουν τον πρώτον λον. Μα να παίρνουν τζιαι καμιάν συμβουλήν που τους μιαλλίττε-ρους έν εν' άσσημα. Τζι εμείς επαίρναμεν που τους γονι-ούς μας.
- ΕΛΕΝΗ Οι γονιοί σας ελαλούσαν σας είνταν πο 'θεν να κάμετε;
- ΣΤΕΤΕ Επαρραντζιέλλαν μας. Βέβαια.
- ΤΤΟΦΗΣ Γιατί η μάνα μου είπεν σου είνταν πον να κάμεις καλέ, τζι εν αντρέπεσαι τζιαι κατηγορείς την;
- ΕΛΕΝΗ Εν μου είπεν εμέναν τζι είπεν σου εσέναν. Τζιαι το ίδιον κάμνει.
- ΤΤΟΦΗΣ Είντα μου είπεν;
- ΕΛΕΝΗ Εκούρτισεν σε σήμερα. Πρωτοχρογιάν ημέραν, τζι έβαλες τα με τα κοπελλούδκια.
- ΤΤΟΦΗΣ Τα κοπελλούδκια εν παραπονιούνται. Εσού είσαι που παραπονιέσαι.
- ΕΛΕΝΗ Ντα τολμούν τα καημένα να παραπονηθούν; Τρέμουν σε άμα γυρίσεις να τα δεις μεσ' στ' αμμάδκια.
- ΤΤΟΦΗΣ Καλά κάμνουν να φοούνται. Γιατί τζείνος που φοάται, προσέχει τζιόλας.
- ΕΛΕΝΗ Πρόσεξε να μεν τους κάμεις να φοούνται τζιαι την οσσιάν τους.
- ΤΤΟΦΗΣ Μα άκου να σου πω. Εγιώ είμαι ο στύλλος του σπιθκιού. Τζιαι τζείνον που λαλώ εγιώ εν να γίνεται δαμέσα. Όι τζεί-νον που λαλείς εσού. Γιατί, άμα λαλεί ο ένας έτσι, τζι ο άλλος αλλιώς, τζείνον που χτίσαμεν ως τωρά εν να το χαλάσουμεν. (Γκάρισμα).

ΒΑΣΙΑΗΣ	Εεε μανάααα.
ΣΤΕΤΕ	Άκου τα κοπελλούδκια σου κόρη, να παρηγορηθείς.
ΞΕΝΟΥ	Εεε μανάααα.
ΕΛΕΝΗ	Ναι μάνα μου.
ΒΑΣΙΑΗΣ	Άννοιξε το καντζιέλλιν να ρέξει το γαούριν έσσω.
ΕΛΕΝΗ	Ααα μάνα μου, μάνα μου τα μωρά μου, τζι εγινήκαν φυτίλ- λιν.
ΤΤΟΦΗΣ	Γιατί εν εκαρτερούσετε ρε να σταματήσουν τα νερά τζι ύστερα να λαμνήσετε να 'ρτετε έσσω;
ΒΑΣΙΑΗΣ	Επκιάσαν μας στη στράταν.
ΣΤΕΤΕ	Τζι εν ήβρετε γιόκκα μου έναν τόπον να κρυφτείτε;
ΕΛΕΝΗ	Πού να κρυφτούν τζυρά; Να φακκούν ξωπόρκια, για να τους ανοίξουν; Θαρκέσαι ότι το κοπελλούδκια έχουν την μουτσούνα μας;
ΒΑΣΙΑΗΣ	Χαπιούουου...χαπιούουου. (Βροχή).
ΕΛΕΝΗ	Ώχχω μάνα μου. Εφούμνισες την γιόκκα μου; Εν πειράζει.
ΞΕΝΟΥ	Χαπιού, χαπιού.
ΕΛΕΝΗ	Τζι εσού κορούλλα μου; Εν πειράζει. Εμάθετε όμως. Έτσι ένει. Ρωτάτε τζιαι τον τζύρη σας να σας το πει. Ό,τι κάμνε- τε τζι ό,τι πάθετε σήμερα, θα το κάμνετε τζιαι θα το μαθαί- νετε πάντα. (Γάρισμα).
ΤΤΟΦΗΣ	Τράβα το γαούριν να ρέξουν έσσω τζιαι κανεί λόγια τζιαι περιπαίξιμον. Λάμνετε ρε έσσω να αλλάξετε τα ρούχα σας τζιαι να κάτσετε κοντά στην νισκιάν να βράσετε.
ΕΛΕΝΗ	Άτε μάνα μου, ακούτε του τζυρού σας. Τούτο σίγουρα εν να το συνηθίσετε που τα καλά. Γιατί με την κρούαδα που τρα- βήσετε, εν να ξισειμωνιάσει να ξωμακρίσετε που την νισκιάν.
ΤΤΟΦΗΣ	Άλλαξε κουβένταν λαλώ σου.
ΕΛΕΝΗ	Επειδή εν σε συφφέρει λαλείς ν' αλλάξω κουβένταν!
ΣΤΕΤΕ	Έϊ νύφρη, κανεί. Οι να τσακκωθείτε σήμερα Πρωτοχρο- νιά, γιατί εν να τσακκώννεστε κάθε μέρα.

- ΕΛΕΝΗ Τωρά τζιαι να πάει τζυρά; Τούτον έπρεπεν να το πεις που μιας ακής. Όι παρά μόνον εκούρτισες τον που το πρωΐν, τζι εκατάφερες να μας το κάμεις το σσιυλλαντρούνον που λαλούσιν.
- ΣΤΕΤΕ Εγιώ κόρη;
- ΕΛΕΝΗ Εσού με τες παραντζιελιές σου.
- ΣΤΕΤΕ Εν κακόν κόρη να παραντζιέλλω των παιδικιών μου;
- ΕΛΕΝΗ Δεν έσει ευκολότερη δουλειάν που το να κάμνεις τον δάσκαλον του άλλου τζιαι να του παραντζιέλλεις. Μα ρότα να δούμεν είντα λαλεί τζιαι τζείνος που σ' ακούει.
- ΣΤΕΤΕ Εν κακόν κόρη να μάθουν, να συνηθίσουν να κάμνουν σήμερα τζείνον που πρέπει, για να το κάμνουν πάντα; Οι γονιοί μας ήταν πελλοί, που λαλούσαν πως ό,τι κάμνεις σήμερα εν να το κάμνεις πάντα;
- ΕΛΕΝΗ Οι παλιοί τζυρά εν τζι ελαλούσαν τζι είντα πον να κάμου-μεν. Εν τζι ελαλούσαν να σηκώσουμεν τα κοπελλούδκια που το κρεβάτιν με το ζόριν μεσ' στο κατασειίμωνον. Ούτε να μεν τους δκιούμεν αμάνταν ούλλη μέρα τζιαι να τα πέμπουμεν πότε τζει τζιαι πότε δα, τάχα για να συνηθί-σουν.
- ΤΤΟΦΗΣ Εν κακόν να συνηθίσουν στη δουλειάν παρά στο καθήσιν;
- ΕΛΕΝΗ Τζι άμα τους σακκατέφουμεν με το πε πε πε, είνταν πον να τους κάμουμεν; Να τους θωρούμεν τζιαι να κλαίουμεν;
- ΒΑΣΙΛΗΣ Χαμιού, χαμιούου.
- ΕΛΕΝΗ Άκου!
- ΞΕΝΟΥ Χαμιούουου.
- ΕΛΕΝΗ Μπράβο. Ο ένος πίσω τ' άλλου.
- ΣΤΕΤΕ Μεν μαραζώννεις νύφη. Έτσι εν να συνηθίσει η πέτσα τους.
- ΕΛΕΝΗ Να μεν πάθουν σαν το γαούριν του χότζια όμως.
- ΤΤΟΦΗΣ Ακόμα είσαστιν δαμαί ρε; Κάθεστε τζι ακούτε, αντί να πάτε ν' αλλάξετε τζιαι να στεγνώσετε;

- ΕΛΕΝΗ Ἄφησ' τους να ακούουν να μάθουν. Να συνηθίσουν εις τους κανκάες, αφού ό,τι κάμνουν σήμερα εν να το κάμνουν πάντα.
- ΤΤΟΦΗΣ Σταμάτα είπα να περιπαίζεις.
- ΣΤΕΤΕ Κανεί κόρη μου, κανεί. Να πάει το πάσα κακόν.
- ΕΛΕΝΗ Αν είχαν δίκαιον τζυρά οι γονιοί μας, τζι ό,τι κάμνεις σήμερα εν να το κάμνεις πάντα, τότε το πρώτο πο 'πρεπεν να κάμουμεν ήταν να τους δείξουμεν αγάπην, για να μάθουν να αγαπούν τζιαι τούτοι.
- ΤΤΟΦΗΣ Κανεί λαλώ σου γεναίκα.
- ΕΛΕΝΗ Να τους δείξουμεν αγάπην, πον η μιαλλίττερη περιοουσία του πλασμάτου. Όι να τους πέψουμεν να φέρουσι φαρράν, για να μάθουν να δουλεύκουσιν ολογρονού, ακούεις τζι εσου! Αν πρέπει να μάθουν κάτι σήμερα για να το κάμνουν πάντα, τούτον ένει. Να τους αγαπούμεν, για να μάθουν να αγαπούν. Να μάθουν να αγαπούν. Γιατί τζείνος που λείφκεται την αγάπην, λείφκεται τα πάντα.

